

Móttøkan í Klakksvík

Eitt úrslit av semjuni, ið fekkst í lag aftaná drúgvföru samráðingarnar millum Kampmann, ríkisumboðsmannin, landsstýrið og umboðsmenn fyrri sóknarstýrið í Klakksvík við Richard Jacobsen á odda, var, at Halvorsen skuldi fara av sjúkrahúsinum beinan vegin og Jordal setast í hansara stað.

Um middagsleitið mikudagin fór sóknarstýrið til samráðingar við Halvorsen, ið segði seg til reiðar at fara av sjúkrahúsinum eins og læknahúsunum longu kl. 8 sama kvöld.

Á fyrsta sinnið varð avgjørt, at Halvorsen, ið fer til Danmarkar við Trondhjem at halda fri fyrri fyrstu ferð í eini 3 ár, skuldi búgva hjá Richard Jacobsen; men seinni varð avgjørt, at hann skuldi hava innivist á »Hotel Klakksvík«.

»Thorshavn« kemur.

Avgjørt varð, at »Thorshavn« skuldi fara úr Havn kl. 6 s. p. við nýggja sjúkrahúslækninum Jordal og kommunulækninum Jarnum. Við í ferðini vóru teir flestu dansku blaðmenninir, ið staddir eru her.

Mangan hevur hvøkkur komið í Klakksvíkingar, tá ið »Thorshavn« hevur sæst á Pollinum; men á hesum sinni var eingin rokan á kajuni, ið var oyðin fyrri fólk. Bert sóknarstýrismennirnir, ið skuldu taka ímóti lækninum, fóru oman. Eini 200 fólk stóðu í Klakksvíkargarðinum oman fyrri sjálva kajuna.

Beinan vegin fóru læknarnir, blaðmenninir og mannfjöldin niðan á sjúkrahúsið. Frá læknahúsunum kom tá Halvorsen. Á hesum sinni

var hetta seinasta ferð hansara yvir á sjúkrahúsið, har hann skuldi taka ímóti nýggju lækninum og flýggja teinum starvið í hendi.

Læknaskiftið fer fram.

Á sjúkrahúsinum tók hin 80-ára gamli stjórin O. F. Joensen ímóti lækninum og blaðmonnunum, somuleiðis sóknarstýrismanninum Richard Jacobsen, Viggo Joensen, Pól J. Olsen, O. J. Jacobsen, Poul Skarðenni, Gunnar Kallsberg og sjúkrakassaformanninum Hans Biskupstøð, ið hava tikið ímóti ódnartak fyrri at fáa eina loysn á læknatrætuni.

Í einrúmi hittust Halvorsen og nýggju læknarnir, heilsaðust og fóru so beinan vegin stovugongd — Halvorsen »sivilkleddur« og hinir báðir í hvítum búna, meðan myndarljósin hjá blaðmonnunum skygdi í hópatali.

Gestirnir — sóknarstýrismennirnir og blaðmenninir, umboðandi øll tey mætastu bløðini í Danmark umframt fleiri ensk bløð — fingur allir stóra sigar at roykja, meðan læknaskiftið fór fram.

Tá ið Halvorsen hevði víst lækninum mestapartin av sjúkrahúsinum, fór hann yvir aftur í læknahúsin, haðani hann skuldi flyta kl. 10.

Vakrari og siðiligari kundur hin mikla læknatrætun ikki enda. —

Aftaná vórðu allir blaðmenninir boðnir til kaffi á hotel Klakksvík. Klokkan var væl í tólvta tíma, tá ið »Thorshavn« setti kósina av Klakksvík — á seinastu læknatrætuførð síni.

Brutu orð og lyftir.

Dagblaðið sigur, at millum blaðmenninar í Tinganesi seinasta týskvöld, tá ið semja kom í lag í læknatrætuni, sást eisini blaðstjórin á Sosialinum. Rætt er tað. Hann var har í sínum lógligu ørindum.

Eisini Dagblaðsblaðstjórin stókk inn á gólvið einaferð í tiggjunda tíma. Hákon Djurhuus og hann hurvu eina løtu og síðan fór Knút við rúkandi ferð avstað aftur. Kl. 10,30 var blaðmannafundur. Á hesum fundi var Kampmann, lögmaður, HÁKUN DJURHUUS, Edw. Mitens, føroyskir, danskir og enskir blaðmenn.

Kampmann byrjaði við at siga, at hann vildi lesa tað upp, ið partarnir vóru samdir um, men hetta var treytað av, AT EINKI ORÐ AV HESUM MÁTTI KOMA

ÚT FYRRENN KL. 12 MIKUDAGIN

Hesar treytirnaringu allir blaðmenninir undir.

Men hvat hendi?

Jú, longu kl. 8 mikumorgunin kundi ein og hvør keypa Dagblaðið, ið hevði alt orðaljóðið av semjuni, ið skuldi vera strangligt loyndarmál til kl. 12 henda sama dag.

Við øðrum orðum hevur Hákon Djurhuus, landsstýrismaður, flýggjað Knút Wang »ministerielt« loyndarmál til at kunngera í Dagblaðnum. So roynast álitismenn!

Takka Dam

Sóknarstýrið í Klakksvík sendi mikudagin P. M. Dam takkarfjarrit fyrri hansara mikla arbeiði fyrri at fáa læknamálið loyst, ikki minst hesar seinastu dagarnar í Keypmannahavn.

Fischer væl nøgdur

Vit hitta Fischer Heinesen, sum av danskum bløðum hevur verið hildin fyrri at vera leiðarin fyrri »oprøret« í Klakksvík og spyrja hann, hvat honum líkist á úrslitið av læknamálinum. Fischer svarar: — Eg haldi, tað er gott. Vit kundu ikki vænta tað annarleidis. — Hvat hava tygum at siga til tað, ið dansk bløð hava skrivað um tygum?

— Eg etli mær einki at siga. Tá ið ein fer út í hampaklæðum og fær eitt runublak, fer ein ikki at vaska klæðini beinan vegin. Nei, ein letur sól og vind turka rununa, og síðan bustar ein hana burturav. — Er tað rætt, at tygum hava verið suðuri í Havn og latið tygum fotograferað millum »Parkeston« og eitt »salatfat«?

Jú, tað er rætt. Eg var ein túr úti á kajuni og hugdi at skipinum. Til stuttleika lat eg meg fotograferað, meðan eg stóð millum politiskipið og politibilin.

Hetta hava fólk stuttleikað sær av: »oprørsgeneralen« standandi millum skipið við 130 politimonnunum og eitt »salatfat«, ið vanligu koyrir við ótunganum — og kortini ikki handtikin.

LØGMAÐUR sigur

Á blaðmannafundi í Tinganesi aftaná at læknamálssemjan var komin í lag seinasta týskvöld, segði lögmaður:

— Hetta er seinasta roynd, ið gjørd verður fyrri at loysa málið á friðaligan hátt.

Men á hesum sinni slapp lögmaður ikki at brúka vápn!

KAMPMANN

Figgjarmálaráðharrin Kampmann er nú farin aftur til Danmarkar. Hann var sera væl lýrdur, nú hann fór, og tað kundi hann eisini vera.

At tað var hann, ið at enda skar ígjøgnum, er einki loyndarmál.

Tá ið samráðingarnar byrjaðu kl. 1 seinasta týsdag segði Kampmann: Nú byrja vit, og vit fara ikki úr aftur Tinganesi fyrri enn læknaflokkjar eru heilt greidd.

So var. Eingin av samráðingarnunum slapp úr Tinganesi fyrri enn semingin var gjørd.

Eitt vita vit: Landsstýrið vildi ongatið verið gingið Norðoyingum á móti; men Kampmann, ið skilti Norðoyingar og sá, at her kundi eingin loysn fáast í lag uttan ynski Norðoyinga varð fram, stóð alla tíðina dyggiliga við lið sóknarstýrisins í Klakksvík og skar ígjøgnum, tá ið ástóð.

2500 Norðoyingar heilsaðu Kampmann ta ferðina, hann var í Klakksvík.

Kampmann sá, at hetta vóru ikki »bagatellir« soleiðis sum landsstýrið ivaleyst man hava hildið alt at hava verið.

Ásannandi hvussu álvarsom stóðan var, fór hann til arbeiðis, og hann helmaði ikki í fyrri enn arbeiðið var fullført.

Norðoyingar eru Kampmann takksamir.

Hansara navn verður ikki gloymt har norðuri so leingi mannabarn byggja hesar klettur.

Áðrenn Kampmann fór umborð á Parkeston, bóðu vit hann um í fáum orðum um at siga hugsan sína um tað semju, ið hann hevði fingið í lag. Hann sigur:

Ved min afrejsje her fra Færøerne vil jeg gerne give udtryk for tilfredshed med at der ved fælles hjælp er opnået et resultat. Det skal nu vise sig, om man har draget den rette lære af de overstaaede begivenheder. Såfremt dette bliver tilfældet, må den genoprettede respekt for lov og ret fortsat styrkes, hvilket kun kan ske ved, at man ikke tager sig selv til rette.

Timbursmið.

Tað er altið best at lata fakútdannaðar meistarar útføra arbeiðið tí tað verður best og billigast.

Eg átakið mær at gera fyrsta flokks trappusmið — gamlar trappur kunnu eisini »moderniserast«.

Annars alt annað timbursmið. Snúgvíð tygum til

JÁKUP FUGLØ
timburmeistara Klakksvík.

Sjálvstýri í Norðoyum

Henda áheitan varð send Norðoyingum, meðan læknamálsorrustan var upp á tað harðasta:

»Krevjið sjálvstýri fyrri Norðoyggjarnar innanfyri danskt ríkismark. Tað vil loysa konfliktina.

D. Danielsen.

Richard sigur

Mikudagin spurdu vit Richard Jacobsen, hvat hann helt um úrslitið av læknamálinum. Hann sigur:

Persónliga hugsan mín er, at úrslitið, ið av fólkunum er sera væl umtókt, er hitt besta, ið vit eftir umstøðunum kundu fáa.